

P6_TA(2005)0046

Eiropas Savienības attiecības ar Vidusjūras reģiona valstīm

Eiropas Parlamenta rezolūcija par ES un Vidusjūras reģiona partnerattiecībām

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā tā iepriekšējās rezolūcijas par ES un Vidusjūras reģiona partnerattiecībām,
  - ņemot vērā 1995. gada Barselonas deklarāciju un ar to saistīto darba programmu,
  - ņemot vērā desmit iepriekšējo ES un Vidusjūras reģiona ministru konferenču secinājumus,
  - ņemot vērā ES un Vidusjūras reģiona Parlamentārās asamblejas (EVPA) izveidi,
  - ņemot vērā Komisijas paziņojumu Padomei un Parlamentam ar nosaukumu “Piešķirt jaunu impulsu ES veiktajām darbībām cilvēktiesību un demokratizācijas jomā sadarbībā ar Vidusjūras reģiona partneriem” (COM(2003)0294),
  - ņemot vērā pilsoņu forumu secinājumus, kuri notika saistībā ar minētajām ministru konferencēm,
  - ņemot vērā Reglamenta 103. panta 4. punktu,
- A. tā kā Barselonas process pēdējo desmit gadu laikā ir nodrošinājis pamatu partnerattiecībām starp Vidusjūras abu krastu valstīm un tautām;
- B. ņemot vērā Vidusjūras reģiona stratēģisko nozīmi attiecībā uz Eiropas Savienību un vajadzību pēc kopējas politikas saistībā ar šo reģionu, lai risinātu daudzus kopējos uzdevumus, kas saistīti ar mieru, stabilitāti, terorisma apkarošanu un drošību, savstarpējo sapratni un cīņu pret tirdzniecību ar cilvēkiem (tostarp slepenu un nelikumīgu imigrāciju), kā arī mērķi izveidot kopīgu labklājības zonu;
- C. tā kā Barselonas deklarācija uzliek par pienākumu valstīm, kas piedalās tās īstenošanā, izveidot starp tām regulāru dialogu par politikas, ekonomikas un sociālajiem aspektiem, kā arī par cilvēktiesībām;
- D. tā kā Eiropas Savienība, lai pastiprinātu savas partnerattiecības, rastu jaunas iespējas padziļināt jau esošās attiecības, pastiprinātu politisko dialogu, integrētu partnervalstis ES politikas jomās nolūkā kaimiņvalstīs nostiprināt mieru, stabilitāti un demokrātiju, ir definējusi jaunu Eiropas kaimiņattiecību politiku;
- E. tā kā pirmie rīcības plāni, ko noslēdza ar Maroku, Tunisiju, Jordāniju, Izraēlu un Palestīnas Nacionālo pašpārvaldi un ko pieņēma Padome, uzliek par pienākumu Eiropas Savienībai un attiecīgajām partnervalstīm iesaistīties ciešā un neizslēdzošā dialogā, kā arī ievērot kopīgu un saskanīgu pieeju reģionāliem jautājumiem;
- F. uzsverot, ka dialoga atsākšana starp Izraēlas un Palestīnas konfliktā iesaistītajām pusēm ir viena no iespējām, kā panākt vispārēju un ilgstošu tā noregulējumu un tādējādi veicināt visu

ES un Vidusjūras reģiona procesu;

- G. tā kā 2004. gada 19. oktobrī Komisija un Sīrija oficiāli pabeidza sarunas attiecībā uz EK un Sīrijas asociācijas nolīgumu, tādējādi slēdzot ES un Vidusjūras reģiona partnerattiecībās paredzēto divpusējo nolīgumu daļu;
- H. atzīmējot Padomes 2004. gada 14. oktobra kopējo nostāju 2004/698/KĀDP¹, kas paredz atcelt ierobežojošos pasākumus un ieroču embargo attiecībā uz Lībiju, tādējādi paverot šai valstij ceļu uz pilnīgu dalību Barselonas procesā;
- I. tā kā ES un Vidusjūras reģiona parlamentārā foruma pārveidošana par ES un Vidusjūras reģiona Parlamentāro asambleju (EVPA), kurā ietilpst trīs komisijas, pastiprina ES un Vidusjūras reģiona procesa parlamentāro dimensiju, kuram turpmāk piešķirta pastiprināta demokrātiskā atbildība; tā kā šai jaunajai struktūrvienībai jāintensificē vispārējais dialogs starp abiem reģioniem;
- J. izsakot sašutumu par Rafika Hariri (*Rafik Hariri*) slepkavību un bažas par situāciju, kāda izveidojusies Libānā pēc šī kriminālā akta;
- K. izsakot bažas par Ēģiptes *al-Ghad* partijas priekšsēdētāja Aimana Nūra (*Ayman Nour*) deputāta imunitātes atcelšanu un viņa ievietošanu ieslodzījumā,
1. atzinīgi vērtē ministru lēmumu atzīt 2005. gadu par Vidusjūras reģiona gadu un aicina Padomi un Komisiju divkārtot centienus, lai Vidusjūras reģiona valstīs pastiprinātu demokrātiju un sniegtu ieguldījumu politikas, ekonomikas un sociālo reformu veicināšanā šajās valstīs;
  2. uzskata, ka iecerētais politiskais dialogs vēl nav īsti novedis pie redzamiem rezultātiem visā reģionā; izsaka nožēlu, ka Barselonas procesa ar cilvēktiesībām saistītais aspekts vēl aizvien nav pietiekami attīstīts, lai gan situācija dažās valstīs neliecina par jebkādu uzlabošanos; izsaka nožēlu, ka netiek ievēroti ES un Vidusjūras reģiona nolīgumos ietvertie noteikumi attiecībā uz cilvēktiesībām; atkārtoti aicina Komisiju iesniegt publisku gada ziņojumu par cilvēktiesībām Vidusjūras reģionā, kurš varētu būt par pamatu partnerattiecību attīstībai;
  3. aicina visas attiecīgā reģiona valstis strādāt ciešā sadarbībā, lai, uzņemoties kopīgu atbildību, risinātu aizvien sarežģītākus uzdevumus saistībā ar imigrāciju;
  4. pieprasa Komisijai, apspriežot šo jautājumu ar partnervalstīm un piedaloties Eiropas Parlamentam, kā arī EVPA, iecerēt tādu jaunu pārredzamu finanšu instrumentu attiecībā uz kaimiņattiecībām, lai ar tā palīdzību varētu atdzīvināt attīstības procesu un veicināt ieguldījumus;
  5. atzinīgi novērtē ES un Vidusjūras reģiona nevalstiskās platformas izveidi pilsoņu forumam, kura dibināšanas sanāksme notiks 2005. gada aprīļa mēnesī Luksemburgā; šajā sakarā uzsver, ka ir svarīgi attīstīt ciešu sadarbību ar šo platformu, regulāri uzaicinot tās biedrus izteikt savu viedokli saistībā ar EVPA;
  6. šajā sakarā pieprasa Komisijai to saistīt ar rīcības plānu izpildes izvērtēšanu;

---

¹ OV L 317, 16.10.2004., 40. lpp.

7. uzskata, ka Eiropas demokrātijas un cilvēktiesību iniciatīvai jāpiešķir centrālā nozīme ES pamatvērtību veicināšanā saistībā ar Barselonas procesu, un neatlaidīgi pieprasa Komisijai pildīt savus pienākumus, uzstājot uz nolīgumos ietvertās cilvēktiesību klauzulas ievērošanu;
8. pieprasa Komisijai un dalībvalstīm, sniedzot partnervalstīm finansiālo un tehnisko palīdzību, veicināt sieviešu tiesību ievērošanu saskaņā ar ANO Attīstības programmas ziņojumu;
9. atzīmē nākamā ES un Sīrijas asociācijas nolīguma parakstīšanu, kurš Damaskai uzliek par pienākumu uzsākt svarīgas pamatreformas, lai uzsāktu tās struktūru īstu demokratizācijas procesu; mudina Sīriju būt neiecietīgai pret jebkāda veida terorismu, tostarp atbalstu Hezbollahas militārajai struktūrvienībai, un atturēties no jebkāda veida iejaukšanās Libānas iekšējās lietās; pieprasa Sīrijas karaspēka daļu izvešanu no Libānas, kā norādīts Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes rezolūcijās un šo nosacījumu noteiks par būtiskāko, kad būs pienācis laiks izvērtēt, vai asociācijas nolīgumu var parakstīt;
10. pieprasa Padomei paredzēt ES novērotāju delegācijas nosūtīšanu uz vēlēšanām Libānā;
11. stingri nosoda atentātu, kurā dzīvību zaudēja bijušais Libānas ministru prezidents R. Hariri un viņa miesassargi, un apstiprina, ka pievērsīs lielu uzmanību pašreiz notiekošās starptautiskās izmeklēšanas secinājumiem;
12. pieprasa atbrīvot doktoru A. Nūru; uzskata, ka Ēģiptes parlamenta deputāta imunitātes atcelšana un viņa ieslodzīšana ir pretrunā ar EK un Ēģiptes asociācijas nolīguma pamatbūtību un tekstu; pieprasa Komisijai, Padomei un ES KĀDP Augstajam pārstāvim īstenot nepieciešamo ietekmi, lai atgādinātu Ēģiptes varasiestādēm šī nolīguma pamatbūtību;
13. pieprasa Lībijai veikt nepieciešamos pasākumus, tostarp ieslodzīto ārvalstu medicīnas darbinieku tūlītēju atbrīvošanu, lai pilnībā integrētos ES un Vidusjūras partnerattiecībās, kā arī dotu ieguldījumu Barselonas procesa pastiprināšanā;
14. atzinīgi vērtē pēdējos pozitīvos pavērsienus Vidējo Austrumu konflikta noregulēšanā, jo tiem būs izšķiroša nozīme visu ES un Vidusjūras partnerattiecību pilnīgā īstenošanā, un pieprasa visām partnerattiecību dalībvalstīm mobilizēt centienus, lai atbalstītu dialoga atsākšanu un konkrētizētu "ceļa karti";
15. prasa Padomei un Komisijai attiecībās ar saviem Vidusjūras reģiona partneriem izteikt konkrētus priekšlikumus, lai panāktu attīstību drošības jomā, izmantojot elementus, kas izriet no Eiropas Drošības stratēģijas un krīzes vadības instrumentiem, kurus Komisija ir jau ieviesusi;
16. ar gandarījumu atzīmē *MEDA* finansējuma rezultātu skaidru un pastāvīgu uzlabošanos;
17. uzsver Eiropas Komunikāciju tīkla veicināšanas un paplašināšanas nozīmi, it īpaši enerģijas un transporta nozarē, attiecībās ar Vidusjūras reģiona partnervalstīm un sadarbībā ar tām;
18. atbalsta priekšlikumu izveidot agrīnās brīdināšanas sistēmu Vidusjūrā katastrofu novēršanai, ņemot vērā gūto pieredzi saistībā ar cunami, kas skāra Dienvidaustrumāziju;
19. uzskata, ka Agadiras nolīguma slēgšana starp Maroku, Tunisiju, Ēģipti un Jordāniju

2004. gada februārī ir pozitīvs signāls savstarpējai sadarbībai dienvidos un tā papildina ziemeļu un dienvidu sadarbību, kā arī mudina visas Vidusjūras reģiona valstis stiprināt tiešo savstarpējo sadarbību, ieskaitot tirdzniecības attiecības, un vajadzības gadījumā atcelt jebkurus šķēršļus, kas to kavētu;

20. aicina Padomi pieņemt lēmumu rīkot Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu un valdību vadītāju sanākumi augstākajā līmenī, lai atzīmētu Barselonas procesa 10. gadadienu; šajā sakarā uzsver, cik svarīga ir šī procesa parlamentārā dimensija, un aicina Eiropas un Vidusjūras valstu parlamentāro asambleju (EMPA), kura pulcēsies Kairā no 2005. gada 12. līdz 15. martam, darba kārtībā ietvert ārkārtas sanākumi, lai piedalītos šīs 10. gadadienas atzīmēšanā;
21. ar interesi gaida starpkultūru dialogam izveidotā Eiropas Savienības un Vidusjūras Fonda atklāšanas ceremoniju Annas Lindas (*Anna Lindh*) vadībā un ir pārliecināts, ka Fonda darbība var veicināt savstarpējo sapratni un ļaut gūt maksimālu labumu no kopīgā mantojuma;
22. uzdod tā priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei un Komisijai, dalībvalstu valdībām un parlamentiem, tām Vidusjūras reģiona valstīm, kuras parakstījušas Barselonas deklarāciju, kā arī EVPA priekšsēdētājam.